

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 375.

Anden Session.

97de Møde.

Mandagen den 24de Februar.

(Fortsat.)

Tfseherning (forts.): Naar imidlertid Me-
strene ikke have gjort dette, og naar denne Ad-
varsel ikke er kommen fra Politiet, er det der-
af, synes det mig, klart, at man fra alle Si-
der har betragtet det hele Forhold som et lige-
fremt lovligt Forhold, og at Muursvendene
altsaa maa have været i den fulde gode Tro,
at de vare berettigede til og kunde i Genhold
til den Foreningsfrihed, som findes i Grund-
loven, i deres Samlinger raadslaee om det
Spørgsmaal: Skulde vi gaae ind paa hine
Bilkaar eller skulle vi holde os til andre? ere
vi nødte til at sætte en Begrændsning, eller
kunne vi underordne os dem? Her er det maa-
ske det rette Sted et Dieblif at dvæle ved:
hvilke Svendenes Fordringer vare og hvorvidt
de vare begrundede; thi uagtet dette paa en
Maade kunde siges at ligge udenfor det egentlige
Spørgsmaal, faaer det dog en stor Betydning,
naar vi maae indrømme, at Fordringerne vare
bessebne (Jo! Hør!). Tæge vi da Gjennem-
suttet af, hvad en Muursvend, der arbejder
hver Dag for den Dagløn, som maa ansees
for den almindelige og gængse, kan erhverve,
er hans hele Erhverv i Aarets Løb 250 Rbd.
Af disse 250 Rbd. maa den gifte Svend —
og jeg beder holder fast ved dette Udtryk, thi
jeg kommer strax tilbage dertil — saaledes
som Forholdene nu stille sig i den indenfor
snevre Bølge indflemte By Kjøbenhavn, be-
tale i Huusleie fra 50 til 70 Rbd. (Hør!).
Der bliver altsaa imellem 180 Rbd. til 200
Rbd. tilbage som det, hvoraf han med Fami-
lie skal ernære sig, og dette er da som enhver
af de Herrer vil indrømme, der kender Noget
til, hvad der behøves at leve af, — dette har for-

resten været meget debatteret i den senere Tid
heri Thinget, og Mange have sat det meget
høit, hvad en Familie behøver at leve af (Hør!)
— dette er da, siger jeg, ikke Meget, og hvad
har man da forlangt i Tillæg? man forlan-
ger 50 Rbd. om Aaret, det vil sige 50 Rbd.
for den, der arbejder hele Aaret igjennem,
eller et Tillæg af en Mk. om Dagen i 300
Arbejdsdage (Hør!). Jeg vil nu paa den an-
den Side, ikke nægte, at det for Diebliffet
maaskee kunde være vanskeligt for Mestrene at
gaae ind derpaa, og een af de Indvendinger
de have gjort imod at gjøre det snart, har
ogsaa en vis Gyldighed. De sige nemlig:
„De fleste af os staae under Forpligtelser lige-
overfor Bygherrerne, vi skyldte at levere
dem et vist Arbejde for en vis Pris, vi
have paataget os dette Arbejde i den gode
Tro, at disse Priser kunde holde sig, og det
er vist, at dersom Priserne ikke kunne holde
sig, falder der et Tab paa os.“ Denne Grund
lader sig høre som en Billighedsgrund,
men udenfor den ligger saa igjen det Tilbud
fra Mesterens Side: „Naar vi ere komne ud
over denne Vanskelighed, skulde vi være rede-
bonne til at affinde os med Eder. Laa dette
Tilbud ikke bagved, var det en daarlig Und-
skyldning for at slippe fri for en Imødekom-
men i en god Sag. — Jeg bad det ærede
Thing holde fast ved Udtrykket „gifte Svende“
thi man kan med Lethed sige mig, at den
Svend, der er Ungkarl, maa i disse 250
Rbd. finde et taaleligt Udkomst, og at han behø-
ver ikke at betale Saameget for sit Logis,
Men, mine Herrer! lader os vel lægge Mærke
til, at Lidene have medført en meget væsentlig
Forandring i hele vort Haandværksbrug, som
gjør, at den hele Lovgivning, som bestaaer for
disse Haandværksbrug, ikke i sin Strenghed
nu kan anvendes, idet navnlig paa den Tid